

Høgskolen i Østfold
Avd. for
helse-og
sosialfag

HSAVF30211 Velferdsarbeideren i spenningsfeltet mellom individ og samfunn

(15 studiepoeng)

Bachelor i arbeids- og velferdsfag, kull AVF 2013

Individuell hjemmeeksamen over 3 dager.

Utleveres mandag, 14.12.15 kl. 10:00

Innleveres torsdag, 17.12.15 kl. 10:00

Sensurdato mandag, 18.01.16

Vurderingskriterier ved hjemmeeksamener

Besvarelsen skal leveres i 3 eksemplarer i resepsjonen ved Høgskolen i Østfold, Avdeling for helse- og sosialfag. Forsidemalen for hjemmeeksamen (finnes i kullrommet i Fronter) skal benyttes. Besvarelsen skal også leveres til plagiatskontroll i eget rom i Fronter «Oppgaveinnlevering – plagiatskontroll 2015/2016». Besvarelser som leveres etter innleveringsfristen, sensureres ikke. Det registreres som «ikke møtt» og teller som ett eksamensforsøk.

Gjennom eksamensbesvarelsen skal kandidaten dokumentere tilstrekkelig faglig forståelse av temaene som er dekket i oppgaveteksten. Det vil bli lagt vekt på kandidatens evne til teoretisk belysning, logisk resonnering og selvstendig tenkning i forhold til oppgaven. I den forbindelse vektlegges også kandidatens evne til å tolke og avgrense oppgaveteksten og begrunne de valg som blir foretatt.

Det legges vekt på at kandidaten henviser til kilder, at besvarelsen er oversiktlig og logisk disponert og at fagstoffet i all vesentlighet framstilles med kandidatens egne formuleringer. Besvarelsen skal ikke overskride det angitte antall ord.

Plagiatskontroll/fusk:

Alle hjemmeeksamener og mappeinnleveringer skal til elektronisk plagiatskontroll. Manglende innlevering av elektronisk besvarelse vil medføre at besvarelsen ikke blir sensurert. Ved hjemmeeksamen og andre skriftlige vurderingsformer vil plagiering og avskrift av faglitteratur og andre skriftlige arbeider uten korrekt bruk av referanser/kilder bli vurdert som fusk. Det gjelder også helt eller delvis identiske besvarelser. Se for øvrig *Forskrift om eksamen og studierett ved Høgskolen i Østfold* (<http://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2010-01-25-303>).

HSAVF30211: Individuell hjemmeeksamen over 3 dager. Besvarelsen skal ha et omfang på maks 3000 ord. Det benyttes karakterregel A- F. Interne sensorer.

Eksamensoppgave:

Ta utgangspunkt i én av de 2 vedlagte tekstene.

Lag en problemstilling relatert til tema i teksten du har valgt.

Drøft problemstillingen du har laget med utgangspunkt i relevant faglitteratur.

Besvarelsen trenger ikke relateres direkte til teksten, men du bør kunne trekke noen paralleller til kjernen av budskapet i teksten du har valgt.

-
1. <http://www.aftenposten.no/meninger/sid/Jeg-er-en-av-de-unge-naverne-7998380.html>

Jeg er en av de unge naverne

Jeg skriver dette fordi jeg er oppriktig forbannet over hvilke holdninger samfunnet møter «sånne som meg» med, skriver Anonym jente (20).

Jeg blir daglig fortalt at jeg «bare» skal komme meg ut i arbeid, «bare» skal glemme fortiden og «bare» skal ta meg sammen. Det er ikke så enkelt.

Jeg er 20 år og en av de mange ensomme unge. En av dem som er ensomme selv i store folkemengder.

Jeg er en av dem som kjenner på ensomheten hver eneste dag.

Det er ingen som husker på meg, om ikke jeg minner dem på at jeg er her.

Det er som regel alltid jeg som tar kontakt først og minner menneskene i livet mitt på at jeg faktisk er her, og det er veldig vondt.

Livslysten er borte

Jeg er en av dem som våkner hver morgen med et ønske om å ikke våkne opp.

Jeg er en av de såkalte naverne, fordi jeg er for syk til å jobbe - ikke fordi jeg er lat og ikke gidder.

Jeg er en av de unge som ikke lenger ser lyset i enden av tunnelen og som har mistet alt av livslyst.

Jeg har dager hvor jeg ikke orker å stå opp av sengen, fordi hver eneste dag er en evig kamp. Jeg har dager hvor jeg ikke orker å gjøre noe som helst. Det kan gå en uke før jeg orker å dusje.

Bare det å stå oppreist er slitsomt i seg selv.

Det er ikke «bare» å bli frisk

Å ha en depresjon er som å ha et svart slør hengende foran øynene hele tiden. Det sier seg selv at det blir mørkt.

Jeg er en av de mange unge som blir kalt snylter, naver, lat, og negativ.

Jeg blir daglig fortalt at jeg «bare» skal komme meg ut i arbeid, «bare» skal glemme fortiden og komme meg fremover, og «bare» skal tenke positivt og ta meg sammen.

Si meg, sier du til en som har brekt beinet at den skal kaste krykkene og begynne å løpe?

Jeg er fanget i et selvbygd fengsel, som er bygget opp på svik, hat, traumer, redsel, angst og depresjoner.

Jeg har fått en dom på livstid. Jeg er fanget i min egen kropp.

Det livet jeg er tvunget til å (over) leve nå, er ikke et liv jeg ville levd om jeg fikk velge.

Jeg betaler prisen for ødelagt barndom

Men dessverre så har jeg ikke valgt dette selv.

Jeg har ikke valgt min familie, jeg har ikke valgt å oppleve alt det vonde jeg har opplevd, jeg har ikke valgt å bli psykisk syk- og aller viktigst: Jeg har faktisk ikke valgt å bli født - jeg har ikke valgt å få tildelt et liv.

Men allikevel er det jeg som blir straffet - for alt jeg ikke har makten til å velge over.

Det er jeg som har måttet betale prisen for en ødelagt barndom og ungdomstid.

Jeg har også dager hvor jeg skader meg selv, fordi den innvendige smerten er så mye større enn den jeg påfører fysisk.

Jeg har også massevis av dager hvor jeg ikke spiser, fordi alt som heter selvtillit og selvbilde er gravd 50 meter under bakken.

Men det er jo også min feil? For det er tross alt «en menneskerett å sulte seg» .

Forbannet over holdningene

Min hensikt med å skrive dette er ikke å få sympati, men et håp om at mennesker som føler det samme ikke skal føle seg alene.

Jeg skriver det i håp om at samfunnet skal senke de skyhøye kravene sine til andre mennesker.

Jeg skriver dette fordi jeg er oppriktig forbannet over hvilke holdninger samfunnet møter «sanne som meg» med.

Jeg blir forbannet over at folk mener at vi «bare» skal ta oss sammen.

For om det hadde vært så lett som bare å ta seg sammen, så ville ingen slitt her i verden, enkelt og greit. Så nei, det er ikke bare å ta seg sammen.

Kravene vi stiller til hverandre er så skyhøye, at de er for mange umulig å oppnå.

Alt handler om fasade

Alt handler om fasade og status: Høyest utdanning, 6-ere i alle fag på skolen, ha dyr bil og fin leilighet, være flink til å spise sunt og trene hver dag. Da blir du rost opp skyene.

Men: Det er ingen som roser deg for at du er her, for at du puster og klarer på stå opp hver morgen.

Det er ingen som roser deg for at du en dag klarer å spise alle måltider og komme deg på utsiden av døra. Det glemmer vi.

Det viktigste er jo at du er her og at du klarer å puste, ikke hvor ofte du trener eller hvor mange år du har gått på skole. For hva hjelper det, om du ikke klarer å leve?

---

2. <https://www.dn.no/meninger/kommentarer/2015/11/25/2152/P-innsiden/bolig-til-alle>

Bolig til alle

Den som er opptatt av likere fordeling, bør også være opptatt av boligskatt.

Både offentlige utvalg og økonomer i academia har i en årrekke pekt på hvor mange fordeler en høyere beskatning av bolig kan bringe med seg. Like bastant har avvisningen fra politikere både på høyresiden og venstresiden, med unntak av SV, vært.

Regjeringen har lagt frem forslag til skattereform uten å røre skattefordelene med egen bolig. Det største opposisjonspartiet vil også beholde egen bolig som skatteparadis. «Økt skatt på bolig er ikke på blokka vår,» sa finanspolitisk talsperson for Arbeiderpartiet, Marianne Marthinsen, til Klassekampen denne uken.

Marthinsen og andre politikere på venstresiden har imidlertid mye annet på blokken. De er blant annet svært bekymret for økende klasse-skiller, ikke minst som følge av de høye boligprisene.

I en debatt om boligmarkedet i regi av NBBL denne uken sa for eksempel Marthinsens parti-kollega Torstein Tvedt Solberg at «noe av det viktigste vi politikere kan gjøre er å sikre at unge kommer inn på boligmarkedet».

Med tanke på at man nå må bla opp fem-seks millioner kroner for et høyst ordinært rekkehus i Oslo, har han et godt poeng. Normale familieboliger er snart utenfor rekkevidde for normale familier, med mindre de får hjelp fra foreldre eller er villige og får lov til å strekke strikken lovlig langt i møte med banken.

Løsningen ligger snublende nær. Forskeren Erlend Eide Bø i Statistisk sentralbyrå estimerer at boligprisene ville vært 18 prosent lavere dersom boliger hadde blitt beskattet på lik linje med annen kapital (fordelsbeskatning av egen bolig, samt lik verdsettelse av boliger og andre investeringer i formuesskatten).

Det ville fortsatt være dyrt å bo sentralt i Oslo og andre store byer, men det ville ikke vært like dyrt som det er nå.

Lavere inngangsbillett til boligmarkedet er slett ikke den eneste fordelen med boligskatt for den som er opptatt av mindre forskjeller. Økt skatt på egen bolig gjør skattesystemet mer omfordelende, ifølge Bø.

En boligskatt hadde dessuten passet godt inn i den skatte-reformen som politikerne skal slutføre de neste årene. Den sentrale utfordringen med reformen er å greie å senke skatten på bedriftenes overskudd og alminnelig inntekt tilstrekkelig samtidig som bruken av oljeinntekter helst ikke økes i det hele tatt. Det var allerede vrient i utgangspunktet, men er blitt nær umulig på grunn av flyktningsstrømmen.

Økt proveny fra boligskatt, som Bø anslår til 40 milliarder kroner, vil gjøre det lettere. Høyresiden bør kunne bruke en mer omfordelende boligbeskatning som argument for ytterligere reduksjoner i den problematiske formuesskatten.

I tillegg er tidspunktet godt. Utgiftene til å betjene boliglån er allerede svært beskjedne og vil sannsynligvis bli enda lavere. Norges Banks styringsrente kan være på vei mot null. Det gir også risiko for en videre gjeldsoppbygging i allerede dypt forgjeldede norske husholdninger. En gradvis høyere beskatning av egen bolig vil kunne bremse gjeldsgaloppen.

En boligslett av et slikt omfang Bø skisserer, vil naturligvis aldri komme til å bli vedtatt. Å love velgerne lavere verdi på deres viktigste investering, er en elendig kampsak. De som allerede eier egen bolig, har liten interesse av det. Eldre med lav inntekt og verdifulle boliger, vil klage sin nød.

Politikerne vil derfor etter alt å dømme fortsette å dele ut skattesubsidier til velbeslåtte villaeiere, mens de besværer seg over klasseskillene de samme subsidiene skaper. Av samme grunn vil de tviholde på en formuesskatt som oppmuntrer de virkelig rike til å flytte utenlands, når det næringslivet og norsk økonomi trenger, er mer risikokapital.

Det er ganske nedslående.

Lykke til!